

[Ib Christensen]

andet lige vil betyde en højere rente. Når det er sådan, at erhvervslivet må konkurrere med passiv pengeanbringelse i jord og fast ejendom om opsparing, fører det alt andet lige til en højere rente, og en højere rente er jo heller ikke noget, vi har brug for.

Endelig for det syvende betyder et sådant forslag, at der lægges gift for enhver frivillig indkomstilbageholdenhed også blandt lønmodtagere, der gennem deres organisationer har krævet indgreb på dette område for at være med til en tilbageholdenhed i lønkravene.

Om landbrugets problem siger forslaget, at der skal der ske en hurtigere afvikling. Man har altså ikke sans for, at også andre erhverv end landbruget anvender jord til produktionsformål, at også andre erhverv har brug f. eks. for beliggenhedsværdier. Man har denne tåbelige teori om, at der findes noget særligt, der hedder produktionsjord. Ethvert erhverv har i større eller mindre omfang brug for jord for at kunne eksistere; jeg kender ikke noget frit i luften svævende erhverv.

Dertil kommer videre, at det er klart, at enhver lempelse i jordbeskatningen betyder, at generationsskiftet i landbruget bliver besværliggjort. At man også fra vismændenes side har været klar over det og også over den problematik, vi nu har i landbruget i kraft af de højere ejendomspriser, fremgik af vismandsrapporten fra 1972, der anbefalede højere ejendomsskatter for at tage højde for de højere landejendomspriser, man måtte forvente gennem EF-medlemskabet. Den vej er man jo ikke gået; tværtimod er man gået den stik modsatte vej med det kendte resultat.

Retsforbundet må derfor af disse grunde, og der kunne også nævnes andre, afvise dette forslag. Det glæder os da, at modtagelsen er endnu mere kølig, end den plejer at være. Også fremskridtspartiet gik klart imod dette forslag, og det glæder os. Jeg synes, at det forhold, at et parti som centrumdemokraterne er blandt de partier, som regeringen vil forhandle med om det, der hedder en rimelig beskatning af egentlige kapitalgevinster, i endnu højere grad måtte drive regeringen til at gå andre veje og søge andre flertal for at få gennemført noget virkelig tilbundsgående på dette område. Jeg tager da også økonomiministerens udtalelse i Ekstra Bladet forleden som udtryk for, at regeringen

nu er ved at være klar over, at der ingen vej er frem på dette område i samarbejde med et parti, der provokerer med et forslag som dette.

Bollmann (CD):

Som det er sagt, er det ikke første gang, dette forslag har været til behandling, og jeg skal ikke kunne love, at det er sidste gang. Men der er meget, der tyder på, at forslaget i øjeblikket er mere aktuelt end nogen sinde, efter at man har set virkningerne af 16. almindelige vurdering.

Jeg skal da også sige tak for den tilslutning fra visse af partierne, som trods alt er givet til forslaget.

Det har været fremført, at vort forslag om afvikling af grundskatterne kun er et udslag af vor parcelhuspolitik, og at det kun er til glæde for parcelhusejerne. Det er ikke rigtigt. For det første er grundskatterne en urimelighed over for landbrugserhvervet, der vel som det eneste erhverv beskattes af produktionsmidlerne. Der findes kommuner, der har fundet ud af det, og som har afskaffet de kommunale grundskatter. Der er ingen tvivl om, at hvis al den velvilje, som man fra mange sider siger er til stede over for landbruget, skal have nogen mening, er denne afskaffelse en af vejene.

Men også udlejningsejendommene er begyndt at mærke de stigende grundskatter ikke mindst her i Københavns kommune, hvor der ikke er begrænsning i den del, der svarer til de amtskommunale grundskatter. Jeg har eksempler på, at over halvdelen af huslejestigningen fra 1977 til 1978 hidhører fra stigning i grundskatterne. Forleden hørte vi også fra boligselskabernes organisation, at man rundt omkring inden for boligselskaberne nu føler grundskatterne som et større og større problem.

Vi har også flere gange påpeget, at særlig de ældre medborgere føler tyngden af grundskatterne, og selv om der som bekendt er mulighed for at låne til disse skatter, vil den eneste rimelige løsning efter vores opfattelse være at afskaffe dem.

Med hensyn til finansieringen skal jeg blot sige, at det klart er dokumenteret både gennem den såkaldte Århusundersøgelse og også i de svar, der blev givet ved sidste behandling i skatteudvalget, at en afskaffelse af